

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 lutego 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. uchylił decyzje z dnia 18 listopada 2015 roku i z dnia 21 grudnia 2015 roku i odmówił J. K. prawa do wcześniejszej emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca na wymagane 15 lat okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, udokumentował 12 lat, 7 miesięcy i 28 dni. (decyzja - k. 45 akt ZUS).

J. K. decyzję organu rentowego uznał za krzywdzącą i złożył od niej odwołanie wnosząc o zaliczenie do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w Przedsiębiorstwie (...) w okresie od 3 września 1984 roku do 1986 roku (odwołanie - k. 2 akt VIII U 639/16).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc, że zaliczono wnioskodawcy okres od dnia 18.12.1986 roku do 13.01.1988 r do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w spornym okresie (odpowiedź na odwołanie - k. 3 akt VIII U 639/16).

Decyzją z dnia 18 listopada 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił J. K. prawa do wcześniejszej emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca na wymagane 15 lat okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, udokumentował 11 lat, 7 miesięcy i 1 dzień. Wnioskodawcy nie zaliczono okresu od dnia 19.10. 1980r – 18.11.1980 r ponieważ wnioskodawca przebywał wówczas na urlopie bezpłatnym, 31.08.1981 r oraz 15.03.1982 ponieważ zgodnie z informacją pracodawcy w w/w dniach nie wykonywał pracy kierowcy autobusu, oraz okresu od dnia 03.09.1984 - 31.01.1988 r ponieważ brak jest świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych (decyzja - k. 19 akt ZUS).

J. K. decyzję organu rentowego uznał za krzywdzącą i złożył od niej odwołanie wnosząc o zaliczenie do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w Przedsiębiorstwie (...) wskazując, że w/w zakład pracy nie istnieje już. Załączył pismo, w którym zwrócił się Dyrekcji Biura (...) w W. celem potwierdzenia jego zatrudnienia w warunkach szczególnych w Przedsiębiorstwie (...) w S. w okresie od 03.09.1984 r do 31.01.1988 r (odwołanie - k. 2).

Decyzją z dnia 21 grudnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. uchylił decyzję z dnia 18 listopada 2015 roku w części dotyczących okresów zaliczonych do zatrudnienia w warunkach szczególnych i odmówił J. K. prawa do wcześniejszej emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca na wymagane 15 lat okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, udokumentował 11 lat, 7 miesięcy i 1 dzień (decyzja - k. 20 akt ZUS).

J. K. decyzję organu rentowego uznał za krzywdzącą i złożył od niej odwołanie wnosząc o zaliczenie do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w Przedsiębiorstwie (...) wskazując, że w/w zakład pracy nie istnieje już. Załączył pismo, w którym zwrócił się Dyrekcji Biura (...) w W. celem potwierdzenia jego zatrudnienia w warunkach szczególnych w Przedsiębiorstwie (...) w S. w okresie od 03.12.1986 r do 30.01.1988 r (odwołanie - k. 2 akt VIII U 186/16).

Decyzją z dnia 18 lutego 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. uchylił decyzje z dnia 18 listopada 2015 roku i z dnia 21 grudnia 2015 roku i odmówił J. K. prawa do wcześniejszej emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca na wymagane 15 lat okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, udokumentował 12 lat, 7 miesięcy i 28 dni. (decyzja - k. 45 akt ZUS).

J. K. decyzję organu rentowego uznał za krzywdzącą i złożył od niej odwołanie wnosząc o zaliczenie do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego o

dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w Przedsiębiorstwie (...) w okresie od 3 września 1984 roku do 1986 roku (odwołanie - k. 2 akt VIII U 639/16).

Postanowieniem z dnia 24 maja 2016 roku Sąd Okręgowy w Łodzi połączył sprawę o sygn. akt VIII U 186/16 ze sprawą VIII U 3283/15 do łącznego rozpoznania / postanowienie k. 18 akt VIII U 186/16 /.

Postanowieniem z dnia 13 lipca 2016 roku Sąd Okręgowy w Łodzi połączył sprawę o sygn. akt VIII U 639/16 ze sprawą VIII U 3283/15 do łącznego rozpoznania / postanowienie k. 5 akt VIII U 639/16 /.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca – J. K. urodził się w dniu (...). Odwołujący złożył wniosek o emeryturę w dniu 4 listopada 2015 roku oświadczając w nim, że nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego /bezsporne, a nadto wniosek k. 1 – 4 akt ZUS/.

Wnioskodawca w okresie od 3 września 1984 roku do 1988 roku pracował w Przedsiębiorstwie (...) Oddział w S. jak również w trakcie zatrudnienia na budowie eksportowej w ZSRR jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Na terenie ZSRR podczas budowy eksportowej prowadził samochody do przewozu ciężkiego sprzętu, przewozu koparek. W Polsce przed wyjazdem pracował przy asfalcie. Jeździł samochodami ciężarowymi (Kamaz, T.), wywrotkami 16 tonowymi. Była to praca w pełnym wymiarze czasu pracy a nawet nieco dłużej. W trakcie zatrudnienia ubezpieczony korzystał z urlopu wypoczynkowego w okresie od 1 stycznia 1988 r. do 13 stycznia 1988 i w okresie od 14 stycznia 1988 roku do 30 stycznia 1988 roku ze zwolnienia lekarskiego / legitymacja ubezpieczeniowa k. 15 - 18, zeznania wnioskodawcy 00:11:32 – płyta CD k21, świadectwo pracy – k. 41, k. 43 plik I akt ZUS/.

Wnioskodawca posiada prawo jazdy kat. A,B, C,D, BE, CE, DE, T zgodnie z którym odwołujący posiada od 5 grudnia 1983 roku uprawnienia do prowadzenia pojazdów powyżej 3,5 tony łącznie z naczepami i przyczepami a do prowadzenia autobusu od 9 stycznia 1978 roku /bezsporne /.

Wnioskodawca udokumentował ogólny staż pracy w wymiarze 26 lat, 6 miesięcy i 18 dni.

/wyliczenia ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów zarówno w postaci dokumentów, jak i osobowych źródeł dowodowych w postaci zeznań wnioskodawcy J. K.. Zgromadzonym dowodom Sąd dał wiarę. Zeznaniami wnioskodawcy Sąd dał wiarę, nie budzą one wątpliwości przy ocenie ich wiarygodności, nie są wzajemnie ze sobą ani z treścią załączonych do akt sprawy dokumentów sprzeczne, wzajemnie ze sobą korespondują. W ocenie Sądu zeznania wnioskodawcy, potwierdzają jednoznacznie, że pracował on jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony w przedmiotowym przedsiębiorstwie od początku czyli od 3 września 1984 roku z uwagi na posiadane uprawnienia i specyfikę przedsiębiorstwa trudniącego się tego rodzaju pracami. Organ rentowy nie podważył przy tym w toku postępowania zeznań złożonych przez wnioskodawcę. Zeznania te są spójne z dokumentacją pracowniczą odwołującego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie i jako takie skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat – dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;

2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 i 2 tegoż rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok SN z 15.12.1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok SN z 15.11.2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

W przedmiotowym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości fakt, iż wnioskodawca spełnia przesłanki ustawowe co do wieku oraz lat okresów składkowych i nieskładkowych. W ocenie Sądu wnioskodawca spełnia również warunek co do posiadania 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Analiza treści wykazu A do powołanego rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. wskazuje, że wymieniona w pkt 2 działu VIII praca kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony jest pracą w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Stosownie do § 2 ust. 1 okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. W myśl § 2 ust. 2 okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

Regulacja § 2, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma jednak zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84). Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na okoliczność pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w szczególnych warunkach dopuścił dowód z zeznań wnioskodawcy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał, że skarżący udowodnił 12 lat, 7 miesięcy i 28 dni stażu pracy w warunkach szczególnych na wymaganych 15 lat. ZUS argumentował, że wnioskodawca nie dostarczył świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych ze spornego okresu zatrudnienia.

W ocenie Sądu na uwagę zasługuje okoliczność, iż pomimo tego, że wnioskodawca nie legitymuje się zaświadczeniem o pracy w szczególnych warunkach w spornym okresie wydanym przez uprawniony podmiot to jednak zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala stwierdzić, że wnioskodawca wykonywał pracę kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w okresie od 03 września 1984 r. do 1988 roku w Przedsiębiorstwie (...) Oddział w S.. Wskazują na to jednoznacznie zeznania wnioskodawcy.

Bezspornym jest, że stanowisko kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony zaliczane jest do pracy w szczególnych warunkach.

Jak wskazano powyżej, jeżeli pracownik nie otrzymał odpowiedniego dokumentu, poświadczającego jego pracę w szczególnych warunkach, może okoliczność tą udowadniać przed Sądem, wykorzystując do tego przewidziane w kodeksie postępowania cywilnego środki dowodowe.

Reasumując, w ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie z zebranego materiału dowodowego wynika jasno, iż w spornym okresie od 03 września 1984 roku do 1988 roku wnioskodawca stale, a więc w sposób ciągły w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy wykonywał czynności kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony określone w pkt. 2 działu VIII wykazu A zarządzenia nr 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm) określającego prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

Wnioskodawca spełnił wszystkie przesłanki do przyznania emerytury: wieku tj. ukończył 60 rok życia, posiadania co najmniej 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego w tym co najmniej 15 - letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Na mocy art. 129 ust. 1 ustawy świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu wypożyczając akta emerytalne wnioskodawcy